Dosarul nr. 1-137/2024
1-24083235-21-1-29072024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

18 decembrie 2024 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia, sediul Central,
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinţei de judecată, judecător - Alexandru Ciorba
Grefier - Maia Strogoteanu
Cu participarea:
Interpretului - Verginia Berdianu
Procurorilor - Igor Garaba, Octavian Căinăreanu
Apărătorului inculpatului - Alexandr Curtev
Inculpatului - Ivan Caldarari
Părții vătămate - Constantin Crețu

a judecat în ședinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Caldarari Ivan *****, născut la *****, IDNP – *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, *****, nr. ***** nesupus serviciului militar, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, nu are persoane la întreținere, fără dizabilităţi, vorbitor de limbă rusă, nefiind reţinut în prezenta cauză, la moment ispășește pedeapsă în penitenciarele din Republica Moldova, anterior judecat prin:

1) sentința Judecătoriei Orhei din 28 ianuarie 1999 în baza art. 200 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 3 luni 3 zile privațiune de libertate;
2) sentința Judecătoriei Basarabeasca din 04 aprilie 2002 în baza art. 119 alin. (3) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani privațiune de libertate cu ispășirea pedepsei CCM cu regim riguros;
3) decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2010 în baza art. 171 alin.(2) lit. b), g) și art. 172

alin.(2) lit. b) din Codul penal, în baza acestor legi fiindu-i numită pedeapsa pe: art. 171 alin.(2) lit. b), g) din Codul penal 9 ani și 6 luni închisoare, pe art. 172 alin.(2) lit. b) din Codul penal, 10 ani închisoare. Conform art. 84 din Codul penal, stabilindu-i pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate- 11 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis;

4) decizia Curții de Apel Cahul din 15 mai 2018 în baza art. 27, 317 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 1 an. În conformitate cu art. 85 din Codul penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie i-a fost adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei 2 ani și 18 zile, stabilită prin încheierea Judecătoriei Bălți din 09.08.2012 și a-i stabili inculpatului Caldarari Ivan pedeapsa definitivă 2 ani și 5 luni;
5) sentința Judecătoriei Cimișlia din 20 noiembrie 2020, în baza art. 187 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 3 ani, în baza art. 187 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen 4 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin.(1) din Codul penal se stabilește pedeapsa definitivă inculpatului Caldarari Ivan pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, al pedepselor aplicate închisoare pe un termen de 4 ani și 3 luni, executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 alin.(1) din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei aplicate lui Caldarari Ivan pe o perioadă de probațiune de 5 ani;
6) sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. În conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) din Codul penal, se adauga la pedepsa stabilita prin sentința judecatoriei Cimislia sediul Central cu nr.1-198/20 din 20.11.2020 in baza prevederilor 187 alin.(1) si art.187 alin.(1), prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei 4 ani si

3 luni inchisoare in penitenciar de tip seminchis. In baza art.90 alin.(1), (6) Cod penal, s-a sipus suspendarea executarii pedepsei pe un termen de 5 ani; potrivit sentinţei nr. 1-1-104/23 din 27.12.2023 emisă de către judecătoria Cimişlia sediul Central, care este definitiva, Caldarari Ivan a fost recunoscut vinonat de comiterea infracţiunii prevăzute de 179 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 7 luni inchisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, partial prin stabilirea pedespesi definitive sub forma de 6 (sase ani) si 6 (sase luni) inchisoare cu ispasirea pedepsei in penitenciar de tip semiînchis.

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei: 29 iulie 2024 – 18 decembrie 2024.
Procedura de citare a fost respectată.

Partea acuzării în ședinţa de judecată a solicitat al recunoaște culpabil pe Caldarari Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) din Codul penal, și a-i aplica pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani privațiune de libertate, într-un penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 85 alin.(1) din Codul penal la pedeapsa stabilită prin noua sentință de adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința nr. 1-13/23 din 27.06.2024 emisă de Judecătoria Cimișlia, sediul Central, Caldarari Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1), 179 alin.(1), 187 alin.(1), art. 187 alin.(1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și ai stabili inculpatului Caldarari Ivan pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Corpurile delicte: o pereche de blugi și un pulover, un fragment de sticlă și o sticlă cu volumul de 1 l., care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Basarabeasca, conform chitanței nr. 307 din 29.01.2024 și nr. 313 din 16 aprilie 2024 de nimicit. A încasa de la inculpatul Caldarari Ivan cheltuieli judiciare în contul statului în sumă de 2224 de lei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Alexandr Curtev în ședința de judecată a pledat pentru ai fi aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, în baza art. 85 din Codul penal, 7 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatul Caldarari Ivan susținut poziția apărătorului, a solicitat săi fie aplicată pedeapsă mai blândă.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

Caldarari Ivan, la data de 04.01.2024, aproximativ 19:35, având scopul violării domiciliului, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale ilicite, intenționat, fără acordul proprietarului, a pătruns ilegal, prin spargerea geamului, în domiciliu amplasat pe *****, care aparține cet. Cristina Timoșenco și, în continuarea acțiunilor sale criminale, manifestând comportament brutal, l-a agresat fizic pe cet. Crețu Constantin, care se afla în acel moment în domiciliu, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului provocându-i plăgi cu un cuțit pe ambele mâni, cauzându-i conform concluziilor Raportului de expertiză judiciară nr. 202414P0018 din 12 ianuarie 2024, leziuni corporale sub formă de plăgi tăiate pe coate și ambele mâini, cum pe suprafața palmară așa și pe cea dorsală, care generează dereglare a sănătății pe timp scurt și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară a integrității corporale sau sănătății, iar cet. Cristina Timoșenco prejudiciu moral și material.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Caldarari Ivan, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) din Codul penal, violare de domiciliu, adică, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliu sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

În ședința de judecată din 08 octombrie 2024, instanța de judecată prin încheierea protocolară motivată a dispus: în cadrul audierii inculpatului Caldarari Ivan s-a constatat că ultimul nu recunoaște pe deplin vina cum a fost înaintată de către acuzatorul de stat potrivit rechizitoriului și a ordonanței de învinuire, și în așa fel a fost dispusă reluarea examinarea cauzei în procedură generală.

Inculpatul Caldarari Ivan, în ședință de judecată nu și-a recunoscut vina pe deplin în comiterea faptei imputate și a declarat că, la data de 04.01.2024, el a fost acasă la Cristina Timoșenco, a stricat geamul ușii, a deschis din partea internă, a deschis ușa cu mâna, când a intrat în casă alături de ușă era un obiect asemănător unui cuțit, l-a luat, când a intrat în cameră în întâmpinarea sa venise Crețu Constantin, între ei s-a iscat o bătaie, i-a aplicat lovituri cu mâinile și picioarele și un obiect asemănător unui cuțit peste mâini, după care a ieșit și a plecat. Se căiește de cele comise, după aceasta a încercat să se împace cu partea vătămată, dar nu a dorit. Cu Cristina Timoșenco a încercat să aplaneze conflictul dar nu i-a venit în preîntâmpinare. I-a aplicat lovituri cu cuțitul peste mâini. În timpul conflictului,

deoarece era în stare de ebrietate nu a observat dacă mai era cineva în casă. Crețu Constantin îi spunea să iasă din casă, dar el când a intrat s-a început imediat bătaia și nu a reușit să-i spună imediat. A intrat în casă să se vadă cu Cristina. A bătut în ușă, nimeni nu a răspuns a stricat geamul ușii a introdus mâna înăuntru și cu ajutorul cheii a deschis ușa. În acel moment avea în mână o sticlă de vodcă. A părăsit domiciliu până când venise poliția. Ema Timoșenco îi este cunoscută, dar în acel moment nu a văzut-o în casă. Dacă va fi recunoscut vinovat, va fi de acord să achite cheltuieli de judecată.

În pofida faptului că inculpatul Caldarari Ivan nu și-a recunoscut vina pe deplin în comiterea circumstanțelor de fapt incriminate, vinovăția acesteia în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal se confirmă totuși prin probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată, și anume:

Declarațiile părții vătămate Cristina Timoșenco, care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, se numește Cristina Timoșenco, a.n.*****, cu Caldarari Ivan sunt vecini. La data de 04.01.2024, în jurul orei 19:30-20:00, fiind în casă ea și Crețu Constantin și trei copii minori și o fată *****are 16-17 ani, sora ei nu era acasă, era dusă la magazin cu taxiul. Sa dus și ei au încuiat ușa casei, este casă pe pământ cu 2 familii, casa era îngrădită, în acel moment ei vorbeau și au auzit bătăi în geam în jurul casei la fiecare geam. După a auzit bătăi în pereții casei, din geam a auzit strigătele lui Caldarari Ivan deoarece el cunoaște că ei sunt în casă. Ea spus lui Costea să stea în casă să nu iasă afară până nu va veni poliția, dar nu a reușit să sune poliția. A vorbit cu Costea, a auzit zgomot în coridor, a auzit un zgomot asemănător de sticlă stricată, și a înțeles că a stricat geamul ușii, imediat a auzit cum s-a deschis și pași prin casă. În acel timp Costea a spus să se ascundă, el va ieși în întâmpinare și că între timp să cheme poliția, poliția nu a reușit să o cheme, a reușit numai să se ascundă și a așteptat rezultatul conflictului. A reușit să se ascundă într-o cameră mai îndepărtată unde nu era lumină, împreună cu Anastasia și alți doi copii. În altă cameră unde era aprinsă lumina, unde se aflau până la conflict, dormea un copil de 3 anișori, când era ascunsă în acea cameră, încerca să sune poliție, atunci a auzit cum Constantin striga lui Ivan Caldarari ca să iasă deoarece nu avea ce face în acea casă și în camera unde era aprinsă lumina și dormea copilul, Caldarari Ivan la îmbrâncit pe Constantin. Caldarari Ivan îl întreba dacă mai este cineva în casă la care Constantin i-a răspuns că sunt copii și Constantin Crețu, despre el și sora sa i-a spus că sunt plecate la magazin. Caldarari Ivan începuse să-l bată, a auzit că Constantin spunea să nu-l bată, dar când văzuse cuțitul spunea ,,Vanea ce faci, nu mă tăia” îl ruga să lase cuțitul. Când a auzit că este vorba despre cuțit, a fugit din camera în care se afla în acel moment, când a ieșit Caldarari Ivan era cu spatele spre ea și nu a observat. A fugit după colțul casei, a sunat poliția și după aceasta l-a sunat pe tatăl ei, când vorbea auzea cum Constantin urla de durere, a auzit cum Ivan Caldarari își bătea joc de Constantin.

Caldarari Ivan ieșea afară și apoi iară intra de două ori, a treia oară când a intrat Constantin a reușit să fugă peste geam. În acel timp când Caldarari Ivan a ieșit afară, Anastasia a reușit să ia copilul care dormea și la ascuns în altă parte. În ce direcție a fugit Crețu nu cunoaște, și a văzut că se vedea poliția, când venise poliția, Caldarar Ivan nu era, venise poliția și documentase cazul, Constantin nu era în casă, ei îl strigau și a ieșit Constantin. Pretenții materiale nu are față de Caldarari Ivan, doar morale are, deoarece copii erau speriați, de bani nu are nevoie, îi este jale de copii. Dacă instanța îl va găsi vinovat pe Caldarari Ivan, solicită să fie pedepsit conform legii. Cuțitul personal nu l-a văzut. În coridor careva obiecte ascuțite nu are.

Declarațiile părții vătămate Constantin Crețu, care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, la data de 04.01.2024, în jurul orei 19:00, se afla acasă cu copiii, și cu Cristina Timoșenco, *****, ei se aflau la bucătărie, a auzit lovituri în geam, s-a dus să verifice cine bate, ușa nu a deschis și lumina nu a aprins. După aceasta văzuse pe șosea soția lui Caldarari Ivan, dup s-a întors la Cristina Timoșenco și a spus că a văzut-o pe geam pe soția lui Caldarari Ivan. După aceasta Cristina Timoșenco a spus să nu deschidă ușa, s-au îngrămădit toți în cameră la copii, nu au știut ce să facă. După aceia, s-a auzit bocănind în geamurile din jurul casei, după aceasta s-au auzit lovituri mai puternice în ușa de la intrare. A scos copii, s-a ascuns și Cristina Timoșenco, *****, după s-a auzit că s-a stricat sticla de la ușă. Era în camera mică, și l-a văzut pe Caldarari Ivan, el intrase în casă în camera cea mică, după aceasta a văzut la Caldarari Ivan cuțit în mână. Caldarari Ivan a zis în adresa sa cuvinte necenzurate, el a spus să lase cuțitul și să vorbească, era un cuțit de bucătărie, nu era cuțit de a lor, el venise cu acel cuțit. După aceasta Caldarari Ivan a întrebat cine a chemat poliția, el a spus că nimeni nu a chemat poliția și Caldarari Ivan venea spre el cu cuțitul, era îndreptat cu tăișul spre el. A comunicat de două ori dă nu-l taie, ia zis să vorbească, el a ignorat cuvintele sale și aplica lovituri cu cuțitul în regiunea feței însă el nu se apăra cu mâinile și în rezultat l-a tăiat la mâni. Aplica lovituri cu cuțitul apoi pleca afară și se uita dacă nu venise poliția, în timpul când aplica lovituri îl întreba unde este Cristina Timoșenco și Ema Timoșenco Ema. La un moment Caldarari Ivan s-a liniștit, l-a chemat în camera mare să vorbească, acolo l-a întrebat unde sunt fetele, el a spus că nu știe. După aceea el a văzut cum Cristina Timoșenco ieșise din casă ca să sune la poliție și Caldarari Ivan mai departe îl agresa cu cuțitul. La un moment dat când Caldarari Ivan ieșise să se uite dacă venise poliția, deja nu mai putea de durere, după a închis geamul și a fugit pe geam la vecini. După asta Caldarari Ivan striga dar nul găsea, după aceasta a mai stat în curte la vecini după a auzit glasul lui Ema Timoșenco și văzuse poliția, a ieșit înspre poliție. După poliția a chemat ambulanța și l-a luat la Cimișlia. Tot procesul a durat aproximativ 15-20 minute. Cuțitul era de bucătărie, aproximativ de 15 cm. Caldarari Ivan i-a aplicat lovituri cu piciorul și

cu coada cuțitului în față, îl lovea cu piciorul în piept. I-a zis lui Cristina Timoșenco că a văzut pe soția lui Caldarari Ivan, apoi și-a dat seama că Caldarari Ivan bătea la ușă. A spus să iasă din casă dar nu a ascultat. Nu cunoaște cu ce scop căuta fetele. În aceiași zi la 04.01.2024, în jurul orei 16:00, Caldarari Ivan îl întreba dacă are numărul lui Timoșenco Veaceslav, el i-a răspuns că nu are, după asta i-a spus că dacă vine Timoșenco Veaceslav la domiciliu ca să-l anunțe pe Caldarari Ivan că Timoșenco Veaceslav este acasă. Timoșenco Veaceslav este tatăl Cristinei Timoșenco și Ema Timoșenco. Ușa la casă era încuiată, când a intrat în casă a văzut o sticlă de rachiu și geamul spart, iar cheia era în partea interioară în ușă. Sticla de rachiu nu-i aparținea lor. Solicita ca Caldarari Ivan să răspundă conform legii. La data de 04.01.2024, locuia la Ema Timoșenco, casa îi aparținea lui Veaceslav Timoșenco, domnul locuiește acolo. Nu cunoaște din ce motive a bătut Caldarari Ivan, el a întrebat cine a chemat poliția. Anastasia Cojeleascova rămăsese pe tot parcursul, dar Cristina Timoșenco nu rămăsese pe tot timpul conflictului, dar a reușit să iasă și să sune poliția. Cristina Timoșenco nu i-a propus lui Caldarari Ivan să iasă din casă, ea nu a discutat cu Caldarari Ivan, dar el a discutat cu Caldarari Ivan. La propunerea sa de a părăsi locuința, Caldarari Ivan nu a spus nimic. Caldarari Ivan presupune că a auzit când a spus să părăsească locuința. După conflict Caldarari Ivan a încercat să se împace dar a refuzat.

Declarațiile martorului Ema Timoșenco, care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, la data de 01.01.2024, în jurul orelor 18:00-19:00, s-a dus la magazin, a rămas acasă Cristina și Constantin și trei copiii minori, un copil al ei și doi copii erau ai surorii sale. Ce a fost nu a văzut nimic, când venise înapoi de la magazin a observat că ușa era stricată, geamul de la ușă era spart, când a intrat în casă nu era nimeni, nu cunoaște unde erau copii. Când a ieșit afară a început să strige și ieșise Crețu Constantin de după casa vecinilor. Când a intrat în casă a doua oară copii erau în casă, posibil ascunși. I s-a povestit ce s-a întâmplat, că Ivan Caldarari intrase în casă și l-a tăiat pe Constantin, aceasta i-a spus Cristina și Anastasia. În timp când erau la magazin, i-a scris mesaj A***** să vină acasă l-a Caldarari Ivan. Nu cunoaște din ce cauză venise Caldarari Ivan, deja este a doua oară când Caldarari Ivan a intrat în casă. Anterior a intrat în casă și s-a bătut cu tatăl ei, Timoșenco Sveatoslav, l-a bătut cu armătura. Copilul ei *****. În domiciliu unde a intrat Caldarari Ivan, locuiește de mică, Crețu Constantin îi este concubin.

Totodată, vinovăția lui Caldarari Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal, și-a găsit confirmare deplină atât prin depozițiile depuse de către martorii audiați în proces, cât și prin intermediul probelor prezentate de către acuzatorul de stat în ședința de judecată și enunțate în rechizitoriu, şi anume:

- procesul-verbal privind consemnarea plângerii despre săvârșirea sau pregătirea săvârșirea infracțiunii din 04 ianuarie 2024, potrivit conținutului căruia, Cristina Timoșenco, a.n. *****, domiciliată în *****, *****, nr.***** solicită să fie luate măsuri cu Caldarari Ivan, care la data de 04.01.2024, în jurul orei 19:35, a intrat fără permisiunea ei în domiciliu ce-i aparține, a spart geamul de la ușă, a descuiat ușa din interior și a pătruns în domiciliu, unde l-a agresat fizic pe prietenul surorii sale Constantin Crețu, l-a tăiat pe mâini cu un cuțit și l-a numit cu cuvinte necenzurate. Totodată, prin acțiunile sale ilegale, Caldarari Ivan i-a speriat copii minori, i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 500 de lei și prejudiciu moral (f.d. 10);

- proces-verbal privind consemnarea plângerii despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 05 ianuarie 2024, potrivit conținutului căruia, Crețu Constantin, a.n. *****, domiciliat or. *****, *****, nr. *****, a solicitat să fie luate măsuri cu Caldarari Ivan, care la data de 04.01.2024, în intervalul orelor 19:00-20:00, a pătruns ilegal în interiorul domiciliului amplasat pe str. ***** *****, în care locuiesc surorile Cristina și Ema Timoșenco, fără permisiunea acestora. Aflându-se acolo, Caldarari Ivan s-a năpustit asupra sa și l-a agresat fizic, lovindu-l cu pumnii și picioarele peste față și în regiunea abdomenului, iar apoi, cu un cuțit pe care-l avea în mână din momentul în care a pătruns în domiciliu, a intenționat să-l taie pe față, însă apărându-se cu mâinile, i-a provocat plăgi pe ambele mâini. De asemenea, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa sa și a surorilor Timoșenco (f.d. 11);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la data de 04 ianuarie 2024, în cadrul căreia, urmare a cercetării domiciliului amplasat pe *****, nr.***** s-a constatat: ,,geamul ușii de la intrarea în domiciliu este deteriorat, pe marginea ușii sunt urme de culoare roșie asemănătoare cu sânge. Jos, atât în interior, cât și exterior, sunt fragmente din sticlă și o mulțime de cioburi, în unele locuri sunt prezente pete mici, rotunde, de culoare roșie, asemănătoare picăturilor de sânge. În antreul de la intrarea în domiciliu, pe un dulap, se află o butelie de 1 l., intactă, cu lichid asemănător cu vodca. În perete este o adâncime, asemănătoare unei urme lăsate de un obiect după lovire... În odaia de locuit, pe pătura de pe canapea, sunt prezente picături de culoare roșie asemănătoare sângelui. Pe suprafața pernei de pe canapea sunt pete de culoare roșie asemănătoare sângelui. În dormitor, pe mânerul geamului din termopan, pe suprafața jaluzelelor cu care este acoperit geamul și pe pervaz sunt pete de culoare roșie asemănătoare sângelui. Pete neuniforme, de culoare roșie asemănătoare sângelui, au fost observate jos, pe podea, alături de geam..”. De la fața locului a fost ridicată o butelie din sticlă de 1 l., cu inscripția ,,Vodca”, un fragment din sticla geamului și un tampon cu vată cu ștersături de pete roșii asemănătoare sângelui. Anexe planșă ilustrativă (f.d. 12-18);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la data de 05.01.2024, în cadrul căreia, a fost examinată sticla cu volumul de 1 litru, cu etichetă cu inscripția „Finlanda”, 1L, 40 % vol, închisă cu capac de culoare albastră, care a fost ridicată din domiciliu părții vătămate Cristina Timoșenco și care a fost recunoscută și anexată la materialele cauzei în calitate de corp delict. Anexă planșă ilustrativă (f.d. 22-24);

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la data de 05.01.2024, în cadrul căreia, de la partea vătămată Crețu Constantin, au fost ridicate o pereche de blugi, care pe ambele părți (față și spate), conțin pete neuniforme de culoare brună, asemănătoare sângelui și un pulover. Anexă planșă ilustrativă (f.d. 26-29);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la data de 09 ianuarie 2024, în cadrul căreia au fost examinate bunurile ridicate de la partea vătămată Crețu Constantin: o pereche de blugi de culoare albastră și un pulover de culoare neagră, care au fost recunoscute și anexate la materialele cauzei în calitate de corp delict (f.d. 30-31);

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la data de 11 ianuarie 2024, în cadrul căreia, de la partea vătămată Cristina Timoșenco, a fost ridicat un bon de plată în valoare de 500 de lei, eliberat la data de 10.01.2024 de către „Teodor- Plus” S.R.L., or. Basarabeasca, str. K. Marx 50 (f.d. 34-36);

- raport de expertiză judiciară nr. 202414P0018 din 12 ianuarie 2024, potrivit concluziilor căruia, la Crețu Constantin au fost depistate leziuni corporale sub formă de plăgi tăiate pe coate și ambele mâini, cum pe suprafața palmară așa și pe cea dorsală, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp ascuțit-tăietor, posibil și cu un cuțit în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, generează dereglare a sănătății pe timp scurt și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății. Plăgi descrise mai sus se află în regiuni a corpului aflate în raza de acțiune a mâinii proprii, dar cauzarea lor cu mâna proprie este puțin probabilă (f.d. 42-44);

- raportul de expertiză judiciară dactiloscopică primară nr.34/12/7-R-48 din 27.03.2024, potrivit concluziilor căruia, pe suprafața fragmentului de sticlă, ridicat la data de 04.01.2024, în cadrul cercetării la fața locului din domiciliu Cristinei Timoșenco, amplasat pe str. Matrosov nr. 7, ap. 2, or. Basarabeasca, sunt două urme digitale, dintre care: o urmă digitală, cu dimensiunile de 15x27 mm, care este valabilă pentru identificarea persoanei și o urnă digitală, cu dimensiunile 22x39 mm, care nu este valabilă pentru identificarea persoanei. Pe suprafața sticlei cu inscripția „Finlandia”, ridicată în circumstanțele descrise mai sus, sunt cinci urme papilare, cu dimensiunile de 14x20 mm, 20x30 mm, 17x22 mm, 15x16 mm și 11x14 mm, care nu sunt valabile pentru identificarea persoanelor (f.d. 156-162);

- informația Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare, Secția Sud, nr.34/12/7-15 din 05 aprilie 2024, potrivit conținutului căreia, urma digitală, cu dimensiunile 15x27 mm, relevantă pe suprafața fragmentului din sticlă, ridicată în cadrul cauzei penale nr. 2024450005, pe faptul pătrunderii ilegale, cu aplicarea violenței fizice asupra lui Crețu Constantin, în domiciliul ce aparține cet. Cristina Timoșenco, amplasat pe ***** nr.*****, *****, a fost creată cu degetul arătător a mâinii drepte a cet. Caldarari Ivan, locul nașterii- Basarabeasca, supusă înregistrării dactiloscopice de către STI al MAI la data de 20.09.2017 (f.d. 163).

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Audiind inculpatul, părțile vătămate și martorul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale și examinate în ședință de judecată, instanța de judecată consideră că acțiunile acestuia corect au fost calificate de către organul de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 179 alin. (2) din Codul penal, violarea de domiciliu, adică, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

În acord cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Caldarari Ivan au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) din Codul penal, violare de domiciliu, adică, pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței și cu amenințarea aplicării ei.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că, în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Potrivit doctrinei juridice, obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii date îl reprezintă relaţiile sociale privitoare la realizarea, în conformitate cu art. 29 al Constituţiei, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului.

În conformitate cu art. 6 din Codul de procedură penală, prin „domiciliu” se înţelege locuinţa sau construcţia destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum si încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun); de asemenea, se înţelege si orice teren privat, automobil, navă maritimă si fluvială privată, birou.

Noţiunea de domiciliu, definit în art.6 din Codul de procedură penală, are acelaşi înţeles ca noţiunea „domiciliu sau reşedinţă” din art. 179 din Codul penal.

Reşedinţa, spre deosebire de domiciliu, are un caracter temporar. În rest, sub aspectul destinaţiei funcţionale, reşedinţa nu se deosebeşte de domiciliu.

Noţiunea de domiciliu implică nu ideea de imobil, luat în considerare în materialitatea sa, ci ideea de loc în care o persoană îşi desfăşoară viaţa sa personală. Iată de ce domiciliul nu poate constitui obiectul material al infracţiunii de violare de domiciliu.

În situaţia violării de domiciliu cu aplicarea violenţei, obiectul material este format din corpul altei persoane.

Victima infracţiunii în cauză poate fi orice persoană - cetăţean al Republicii Moldova, cetăţean străin sau apatrid.

La calificare, nu are importanţă statutul victimei: proprietar; chiriaş; membru al familiei, care are dreptul de abitaţie etc. De asemenea, nu contează dacă victima are sau nu viză de reşedinţă. Legea penală nu se interesează de legitimitatea poziţiei victimei, ci de ilegalitatea conduitei făptuitorului.

Latura obiectivă a violării de domiciliu include fapta prejudiciabilă care ia forma acţiunii sau inacţiunii. Această acţiune sau inacţiune se prezintă sub oricare din următoarele modalităţi, realizate în raport cu domiciliul: 1) pătrunderea ilegală, fără consimţământul victimei; 2) rămânerea ilegală, fără consimţământul victimei; 3) refuzul părăsirii, la cererea victimei; 4) percheziţiile şi cercetările ilegale.

În temeiul prevederilor alin. (2) din art. 29 al Constituţiei, pătrunderea sau rămânerea în domiciliul unei persoane, fără consimţământul acesteia, nu este considerată ilegală, dacă este săvârşită: a) pentru executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătoreşti; b) pentru înlăturarea unei primejdii care ameninţă viaţa, integritatea fizică sau bunurile unei persoane; c) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii.

Prin „pătrunderea ilegală” se înţelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spaţiul în care victima îşi are domiciliul.

Prin „rămânerea ilegală” se are în vedere situaţia când pătrunderea a fost realizată legal, însă rămânerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobândind astfel caracter ilegal. În cazul „refuzului” părăsirii domiciliului la cererea victimei, este necesară stabilirea următoarelor condiţii: a) prezenţa făptuitorului în spaţiul destinat domiciliului (situaţia- premisă); b) pătrunderea anterioară în domiciliu să aibă caracter ilegal sau legal; c) să existe o cerere categorică şi expresă a victimei, adresată făptuitorului, de a părăsi domiciliul; d) să nu fie prezente excepţiile prevăzute la alin. (2) din art. 29 al Constituţiei.

Infracţiunea de violare de domiciliu este o infracţiune formală. Ea se consideră consumată din momentul: pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimţământul acesteia; al refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei; al efectuării percheziţiilor sau cercetărilor ilegale.

La caz, latura obiectivă îşi materializează acțiunea de violare de domiciliu prin declarațiile părților vătămate și a martorului.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute de art. 179 din Codul penal, se caracterizează prin intenţie directă. Motivele infracţiunii se pot exprima în: curiozitate, interesul material, intenţii huliganice etc. La caz, intenția inculpatului Caldarari Ivan s-a exprimat prin dorința acestuia de a o aborda pe Cristina Timoșenco.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 179 din Codul penal este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Astfel, inculpatul Caldarari Ivan, anul nașterii *****, întrunește calitatea de subiect al infracțiunii.

La fel, instanța constată prezența agravatei prevăzute la alin. (2) art. 179 din Codul penal, în mod adiacent, sunt lezate relaţiile sociale referitoare la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică a persoanei.

Astfel, aplicarea violenței și amenințarea cu aplicarea ei în privința părții vătămate Crețu Constantin se probează prin declarațiilor părților vătămate și recunoașterea de către inculpat.

În concluzie, instanța de judecată atestă prezența în acțiunile inculpatului Caldarari Ivan a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) din Codul penal.

Cu referire la declarațiile inculpatului şi a versiunii înaintate de acesta și anume faptul că nu avea un cuțit în mînă, dar un obiect ascuțit din fier, instanţa o apreciază drept vădit nefondată, or, instanţa de judecată opinează că declaraţiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependenţă de personalitatea acesteia, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanţe, însă în esenţă informaţia obţinută urmează să fie aceiaşi şi să nu afecteze probatoriul în cauza penală, dar în consecinţă, la caz, cele furnizate de inculpat nu coincid cu acţiunile stabilite cert de instanţă şi se infirmă incontestabil prin probele administrate, oferind un caracter neveridic poziţiei expuse de inculpat.

De altfel, veridicitatea este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz de inculpatul, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

Respectiv, instanţa notează că aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia nu coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate,

relevante în acest sens, ce demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie şi nu se atestă nici o probă sau altă informaţie obiectivă care ar infirma acest fapt.

Subsecvent, instanţa consideră că în declaraţiile persoanei acuzate de săvârşirea unei infracţiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaşte sau aproape în toate cazurile să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susţinerea declaraţiilor acestuia.

Așa fiind, instanța de judecată reiterează că, poziția inculpatului care nu a recunoscut vina pe deplin precum că nu a avut un cuțit în mînă urmărește scopul de a evita răspunderea penală. Nu au fost prezentate careva probe care în coroborare cu cele anexate la materialele cauzei ar demonstra contrariul învinuirii. La acest capitol, instanța de judecată reține că, nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința de judecată, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat. Deopotrivă, instanța de judecată conchide că, prin totalitatea probelor s-a constatat cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin.(2) din Codul penal, violare de domiciliu, adică, pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

Conform art. 389 alin. (2) din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Caldarari Ivan, dincolo de orice îndoială rezonabilă. Iată de ce, instanța de judecată va emite o sentință de condamnarea în privința acesteia.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 – 77 din Codul penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat,

de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În corespundere cu art. 7 din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform prevederilor art. 75 din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din materialele cauzei penală rezultă că, infracțiunea comisă de inculpat, prevăzută la art.179 alin. (2) din Codul penal, este atribuită, conform art. 16 din Codul penal, categoriei infracțiunilor mai puţin grave.

Instanța de judecată stabilește că, infracțiunea incriminată inculpatului Caldarari Ivan este comisă cu intenție.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform art.76 din Codul penal, în privința lui Caldarari Ivan instanța nu a stabilit.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art.77 din Codul penal, în privința inculpatului, au fost stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

La formarea viziunii complete asupra persoanei și condițiilor de viață a familiei inculpatului, instanța de judecată reține că, Caldarari Ivan la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, nu este la prima abatere, fiind anterior condamnat, la moment ispășește pedeapsă în instituțiile penitenciare din Republica Moldova.

La caz, sancțiunea normei incriminate de art.179 alin.(2) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Reieșind din personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de lege, anterior fiind condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru infracțiuni similare,

dar concluziile necesare în vederea corijării nu și-a făcut, săvârșind din nou cu intenție infracțiunea, luând în considerare circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, circumstanțele cauzei, instanța consideră că, în privința inculpatului Caldarari Ivan pentru comiterea de către acesta a infracțiunii incriminate este echitabilă aplicarea unei pedepse doar privativă de libertate, sub formă de închisoare, deoarece doar astfel de măsură de pedeapsă își va atinge scopul pedepsei penale și va da posibilitate inculpatului de a se reabilita în fața societății și de a nu mai comite alte infracțiuni.

Prin urmare, instanța de judecată, călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiune, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea inculpatului a unei pedepse pentru infracțiunea prevăzută la art.179 alin. (2) din Codul penal, 2 ani închisoare, într-un penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin.(1) din Codul penal, adăugind parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentinţă, se va adauga parţial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr. 1-13/23 din 27.06.2024, sub formă de 6 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis. Așa fiind, instanța îi va stabili lui Caldarari Ivan pedeapsa definitivă sub formă de 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Or, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, instanța de judecată conchide că, scopul pedepsei poate fi atins numai cu executarea efectivă a acesteia, deoarece inculpatul a fost anterior condamnat pentru alte infracțiuni săvârșită cu intenție, nu are o activitate permanentă, o îndeletnicire social utilă, nu are o familie întemeiată care să îi ofere un mediu propice pentru integrare în societate.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal statul a suportat cheltuieli judiciare pentru efectuarea: Raportului de expertiză judiciară nr. 202414P0018 din 12 ianuarie 2024 în sumă de 544 de lei (f.d. 42-43); Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/7-R-48 din 27.03.2024, în sumă de 1680 de lei (f.d.156-157), iar în total suma de 2224 de lei.

Pentru a reţine concluzia în cauză, instanţa de judecată porneşte de la premisa că potrivit art. 227 alin. (2) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi

asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

După cum rezultă din norma art. 229 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, astfel încât instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor arătate de către acuzatorul de stat, instanţa de judecată constată că acestea deși reprezintă cheltuieli obişnuite și absolut necesare, suportate în cadrul constatării infracţiunii incriminate, fiind generate inclusiv de caracterul stabilirii vinovăţiei imputate, iar odată cu constatarea vinovăției inculpatului, revendicarea acestora este reglementată de conduita procesuală penală.

Or, chiar și în ipoteza în care statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe pentru a demonstra vinovăția unei persoane, iar potrivit art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 6 par. 2 CEDO, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 din Codul de procedură penală, după constatarea vinovăției acestuia, această prezumție este înlăturată, iar responsabilitatea de a recupera cheltuielile judiciare cade exclusiv pe seama celui vinovat.

Instanța de judecată vine să constate necesitatea admiterii cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare. Aşa cum la caz nu au fost reținute circumstanțe reglementate de art. 229 alin.(3) din Codul de procedură penală, or, acestea nici nu au fost invocate de inculpat și avocatul acestuia, instanța consideră necesar a dispune recuperarea acestor cheltuieli din contul inculpatului.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul examinării chestiunii privind măsura preventivă, instanța de judecată menționează că, Caldarari Ivan execută pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de judecată reține că, persoana condamnată în prima instanță, chiar și în cazul în care nu a fost în arest până la acel moment, se regăsește în situația precizată de art. 5 parag.1 lit. a) din Convenția Europeană, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar și nedefinitive.

Astfel, în privința lui Caldarari Ivan urmează a fi aplicat arestul preventiv, or, potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestul preventiv poate fi aplicat de către instanța de judecată și pentru asigurarea executării sentințe.

Cât privește corpurile delicte, anexate la cauza penală: potrivit art. 162 alin. (2) din Codul de procedură penală, corpurile delicte – o pereche de blugi și un pulover, un fragment din sticlă și o sticlă cu volumul de 1 l., - care se află la păstrare în camera corpurilor delicte al IP Basarabeasca– de nimicit după definitivarea sentinței.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu prevederilor art. 384-385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Caldarari Ivan *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal şi i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani privațiune de libertate, într-un penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, se adaugă parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr. 1-13/23 din 27.06.2024, sub formă de 6 ani și 6 luni închisoare, – stabilindu-i pedeapsa definitivă de 8 (opt) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data pronunțării sentinței, 18 decembrie 2024, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei executate în baza sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central nr. 1-13/23 din 27.06.2024.

Se aplică lui Caldarari Ivan *****, măsura preventivă arestul preventiv, pentru asigurarea executării sentinței, care urmează a fi pusă în executare din data pronunțării sentinței, 18 decembrie 2024 și urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se încasează din contul lui Caldarari Ivan *****, născut la *****, IDNP – *****suma în mărime de 2224 (două mii două sute douăzeci și patru) de lei în folosul statului cu titlu de cheltuieli legate de efectuarea raporturilor de expertiză judiciară.

Corpurile delicte: o pereche de blugi și un pulover, un fragment din sticlă și o sticlă cu volumul de 1 l., care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte al IP Basarabeasca, de nimicit după definitivarea sentinței.

Sentinţa este cu drept de apel în termen de 15 zile de la pronunțare, la Curtea de Apel Comrat prin intermediul Judecătoriei Cimișlia, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Alexandru Ciorba